

Наше відкриття – чудовий край Карпати!

[Ельвіра Гасанова]

#7-8 от 28.03.2006

У лютому цього року профспілкові активісти нашого університету побували в селищі Ясеня, яке знаходиться в Закарпатській області. Там відбувся семінар «Сучасні підходи до формування здорового способу життя».

Серед нас були такі, хто ще ніколи не бачив Карпат. Я до них не відношусь. Кожен раз, коли я бачу їх, серце починає битися сильніше, а очі намагаються охопити всю красу цих надзвичайних гір!

Спочатку ми їхали потягом до Івано-Франковська, це зайняло аж 33 години. Важко повірити, але це найдовший маршрут у нашій країні. Години пролетіли непомітно, тому що в нас склалася весела та дружня компанія, а краєвиди за вікном не давали сумувати. В Івано-Франківську довелося пересідати на автобус, тому прогулятися по самому місту не довелося. Проте, навіть залізниця і прилеглі вулиці дали зрозуміти, що місто затишне й

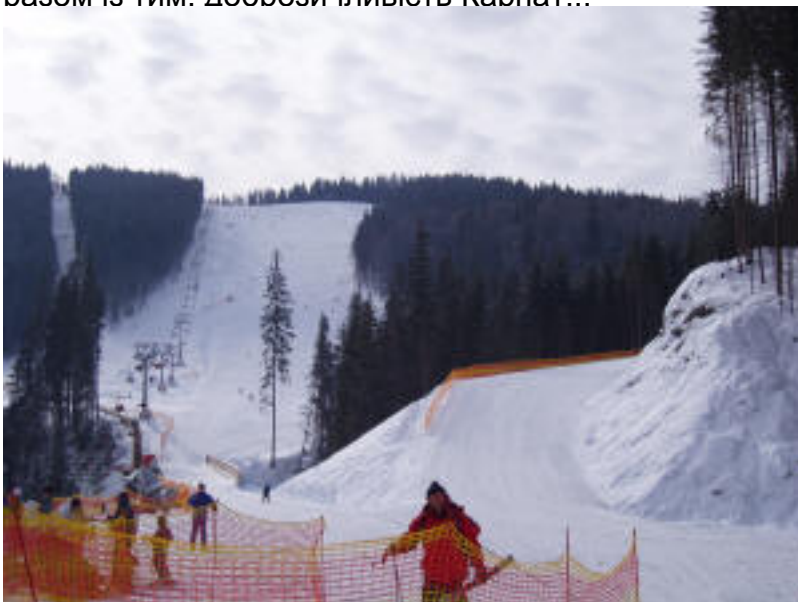
чудове. Дуже часто Івано-Франківськ звать маленьким Львовом.

Ось нарешті! Ще 37 годин тому ми були в Харкові, а тепер у Закарпатті!

Учасники семінару були розміщені у спортивно-оздоровчому комплексі «Високі Карпати». Захід був присвячений ознайомленню учасників семінару з умовами відпочинку для студентів у Карпатах, бо саме нам належить далі працювати з студентами. Тому я розповім саме про це.

Відпочинок у Карпатах активний. Якщо вже видалася можливість побувати на гірськолижному курорті, то її треба використати на всі 100 відсотків. Що ми й зробили. У перший же день нашого перебування ми піднялися на гору Ясеня. З її вершини можна було побачити Говерлу, Петрос і гори Близнюки. Це дивовижна краса: сліпить сонце, а вершини гір губляться в хмарах. Дивишся на цей краєвид, і відчуваєш велич, грізність і, разом із тим, доброзичливість Карпат...

На вершині багато рум'яних, усміхнених людей із лижами.

Ми теж вирішили спробувати навчитись їздити на гірських лижах. Хтось уже вмів, хтось намагався навчитись самотужки, а хтось звертався до інструктора. Інструктором називався будь-який місцевий мешканець, що вмів кататися на лижах.

Переступивши через неодноразові падіння, розчарування, боязкість, я, на мій погляд, більш – менш навчилася кататися на лижах, навіть отримувати від цього величезне задоволення. Поживши тут деякий час, ми дізналися, що недалеко від місця нашого перебування знаходиться один з найвідоміших гірськолижних курортів – Буковель. Можна не сумніватися, як нам закортіло туди поїхати!

Що можна сказати про те, що ми тут побачили?

Це казка. На величезній площі, що охоплює чотири гори: Буковель (1127 м), Бульчиньока (1160 м), Чорна Клева (1241 м), Довга (1372 м), розташовані готелі, підйомники, камери схову, кафе, ресторани, пункти прокату, медичні пости, музичний супровід, системи стеження. Це величезний комплекс послуг та сервісу. Кожному відвідувачу, що придбав абонемент на підйомники, дають мапу з трасами. Є траси трьох рівнів складності. На цих трасах постійно працюють люди зі служби порятунку. Маю відзначити, що цей відпочинок є дуже небезпечним. Тому треба бути дуже уважним: перевіряти кріплення, вибирати траси з урахуванням власних сил. На жаль, статистика свідчить про те, що щодня тут травмується близько 20 людей.

Але не треба лякатися, головне – дотримуватися правил безпеки. Отримувати задоволення від катання, коли на великій швидкості виступає сльоза, милуватися краєвидом, спостерігати за «бувалими» лижниками та сноубордистами, дихати свіжим, «дзвінким» морозним повітрям...

Від імені всіх політехніків – учасників поїздки – хочу подякувати голові Харківської обласної організації профспілки працівників освіти і науки України Лідії Миколаївні Дулуб за чудово проведений час, незабутні враження від перлини нашої країни – Карпат, які ми привезли в своїх серцях!

Ельвіра Гасанова та учасники семінару – профспілкові активісти.

На снимках: Карпати зимою, так водят Меланку на Гуцульщину (внизу).